

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 958/2014
15.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К. 1 и др., због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 - адвоката М.К. 2 и браниоца окривљеног Д.П. - адвоката М.Б.Ј., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.337/14 од 28.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 - адвоката М.К. 2, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.337/14 од 28.07.2014. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. - адвоката М.Б.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.337/14 од 28.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године окривљени П.Ј., Д.П., А.Ћ., М.К.1 и Д.П. су оглашени кривим због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, а окривљени П.Ј., М.К. 1 и Д.П. и због извршења по једног кривичног

дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, те су окривљенима П.Ј., М.К. 1 и Д.П. за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ казне затвора у трајању од по 6 година, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казне затвора у трајању од по 2 године, па су окривљени П.Ј., М.К. 1 и Д.П. осуђени на јединствене казне затвора у трајању од по 7 (седам) година, с тим што се окривљеном П.Ј. у ову казну урачунава време проведено у притвору почев од 29.11.2010. године до 12.11.2013. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.11.2013. године па до укидања наведене мере, док је окривљени Д.П. осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 29.11.2010. године до 12.11.2013. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.11.2013. године па до укидања наведене мере, а окривљени А.Ћ. је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 14.12.2010. године до 12.11.2013. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.11.2013. године па до укидања наведене мере.

Истом пресудом према окривљенима су на основу члана 87. КЗ изречене мере безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, а који предмети су ближе наведени у изреци пресуде. Окривљени су обавезани да плате суду трошкове кривичног поступка и паушал у износима и на начин ближе описан у изреци пресуде, а оштећена В. б. а.д. Н.С. и оштећени S. s. д.о.о. из Б. су на основу члана 258. став 4. ЗКП упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.337/14 од 28.07.2014. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и преиначена је пресуда Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и то само у делу одлуке о казни у односу на окривљене П.Ј., М.К. 1 и Д.П., на тај начин што је Апелациони суд у Нишу овим окривљенима за учињено кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су оглашени кривим првостепеном пресудом, утврдио казне затвора у трајању од по 7 година, те им узео као правилно утврђене казне затвора из првостепене пресуде за кривично дело неовлашћено ношење оружја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од по 2 године, па их је на основу чланова 4, 42, 45, 54. и 60. став 2. тачка 2. КЗ осудио на јединствене казне затвора у трајању од по 8 (осам) година, у коју казну се окривљеном П.Ј. урачунава време проведено у притвору почев од 29.11.2010. године до 12.11.2013. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 12.11.2013. године па до укидања наведене мере, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу у осталом

делу и жалбе окривљеног А.Ђ. и његовог браниоца, као и бранилаца окривљених П.Ј., Д.П., М.К. 1 и Д.П. у целости одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног М.К. 1 - адвокат М.К. 2 због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, док из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости осуђеног М.К. 1 и да укине пресуде Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да укине пресуду Апелационог суда у Нишу 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног Д.П. - адвокат М.Б.Ј. због повреде одредбе члана 458. тачка 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости осуђеног Д.П. и преиначи у целини другостепену одлуку и окривљеног ослободи кривичне одговорности и одбије оптужбу или да утврди да су Виши суд у Нишу пресудом 2К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и Апелациони суд у Нишу пресудом 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године повредили кривични закон на штету окривљеног и укине пресуду Апелационог суда у Нишу и предмет врати на одлучивање или да укине и пресуду Вишег суда у Нишу 2 К.бр.80/13 од 12.11.2013. године и пресуду Апелационог суда у Нишу 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године и предмет врати на одлучивање Вишем суду у Нишу.

Врховни касациони суд је, након испитивања захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу одредби члана 487. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 - адвоката М.К. 2 Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног М.К. 1, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости и, након оцене навода изнетих у захтеву браниоца окривљеног М.К. 1, је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 - адвоката М.К. 2 је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. - адвоката М.Б.Ј. је неблагоприятан.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП бранилац окривљеног М.К. 1 у захтеву за заштиту законитости истиче да се првостепена и другостепена пресуда заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. То су, по наводима захтева, службене белешке ПУ Ниш о криминалистичко-техничком прегледу лица места, које је суд био у обавези да издвоји из списка, обзиром да Законик о кривичном поступку не познаје службену белешку полицијских службеника као доказ, већ се криминалистичко-технички преглед лица места може извршити само од стране истражног судије.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је поступао по жалби браниоца окривљеног М.К. 1 изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу 2 К.бр. 80/13 од 12.11.2013. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на странама 6 и 7 пресуде 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, које и Врховни касациони суд у потпуности прихвата као правилне, те у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1, којима се истиче да је изрека пресуде у односу на окривљеног М.К. 1 у супротности са биолошким траговима који су ДНК-а анализом утврђени на гуменим рукавицама, да суд није дао јасне и убедљиве разлоге зашто није узео у обзир исказе сведока одбране и да је исте необјективно ценио, те да није дао ни разлоге како је који од окривљених критичном приликом био обучен, затим да је ради провере исказа оштећеног требало извршити реконструкцију, као и да осим ДНК-а трага на једној од гумених маски нема других доказа који би теретили окривљеног М.К. 1, се пресуде побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне оцене доказа и противречности изреке пресуде њеним разлозима, а што би биле битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног (дакле и његовог браниоца сходно одредби члана 71. тачка 5. ЗКП) на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном

поступку и поступку пред апелационим судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.).

Имајући у виду да бранилац окривљеног М.К. 1 у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због повреда које нису таксативно набројане у члану 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда које не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца, а због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1 у овом делу одбацио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. је одбачен као недозвољен.

Наиме, одредбом члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП предвиђено је да због повреда закона окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном Д.П., према доставници која се налази у списима предмета, пресуда Апелационог суда у Нишу 12Кж1.бр.337/14 од 28.07.2014. године уредно достављена дана 06.08.2014. године, а да је његов бранилац - адвокат М.Б.Ј. захтев за заштиту законитости поднела суду препоручено поштом дана 06.09.2014. године, а што произилази из службеног печата Вишег суда у Нишу, дакле након протека рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. - адвоката М.Б.Ј. одбацио као неблагоприятан, јер је исти поднет након законом прописаног рока.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К. 1, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног М.К. 1 у односу на ову повреду одбио као неоснован, а у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП је исти захтев одбацио као недозвољен, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблагоприятан.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**